

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

1 d'agost del 2021

Nº 952

LA MISSA DEL DIUMENGE ENS REFÀ L'ESPERIT

PREGÀRIA

"Senyor, doneu-nos sempre aquest pa". (Jn 6,24-35)

Senyor Jesús, la celebració d'avui
convida a demanar-te que el nostre cor
estigui inquiet fins que et trobem
i, quan t'haguem trobat,
no ens cansem de seguir-te,
d'escoltar la teva paraula
i de buscar-te encara més
per seguir ben de prop els teus passos.

Gràcies, Senyor Jesús,
per haver volgut venir fins a nosaltres,
i per haver-nos deixat signes
senzills i valuosos
de la teva presència en la teva paraula,
en el pa i en el vi de l'Eucaristia, i sobretot
en cada un dels teus i nostres germans.

Concedeix -nos la fam i la set de justícia,
de pau, de fraternitat, de reconciliació
que porti les persones a buscar-te.

Fes que els qui formem l'Església
sapiquem indicar el camí que porta cap a tu,
i ajuda'ns a convertir-nos,
a fi que no posem entrebancs
a aquells que et busquen.

Que no busquem senyals extraordinaris
per decidir-nos a seguir-te amb més fidelitat,
sinó que nosaltres mateixos
puguem ser un senyal eloqüent
de la teva presència en el món.

Dóna'ns, Senyor Jesús, la teva mà
i el coratge del teu Esperit Sant.

Les persones tenim necessitats *biològiques* i *materials*, però també tenim moltes altres necessitats *psicològiques* (mentals i emocionals), *socials* (treball, família, parella, amics), *humanistes* (valors humans de referència, sentit) i *transcendents* (obrir el nostre cor o el nostre misteri interior al Misteri de Déu).

Hi ha unes actituds de la vida —força imperants— que sembla que estan al servei de les necessitats més immediates, de les comoditats i consumismes, de les precarietats i esforços de subsistència. Això explica que hi hagi mentalitats individualistes, ambicioses, utilitaristes, amb el consegüent menysteniment del sentit comunitari, de la fraternitat sempre solidària, de la sostenibilitat, de l'ecologisme... Es clar, s'han deixat de cantó les voluntats de compartir riqueses, les dimensions ètiques i de l'esperit, i moltes motivacions i valors humanitzadors.

L'Evangeli té una proposta globalitzant per la vida que, sense deixar de banda les necessitats materials, ens obre a una nova manera de viure segons el voler de Déu: el Regne de Déu. Podem captar-la per una experiència de fe en Jesucrist. Ell és -per nosaltres- el sentit per desplegar-nos en la vida.

L'Evangeli d'aquest diumenge (Jn 6, 24-35) recull una bona pregunta dels deixebles: *"què hem de fer per obrar com Déu vol?"*. Bona resposta de Jesús: *"El que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat"*. Ho rebla el diàleg final: Jesús diu amb força i contundència: *"Jo sóc el pa que dona la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set"*. I els deixebles li demanen, com una explícita pregària coral: *"Senyor, doneu-nos sempre aquest pa"*. Podem dir-ho així: El pa del cel alimenta la humanitat de les persones de la terra.

I podem convenir que la persona humana busca sentit a la vida i que Jesús és el que Ell ha vingut a fer, a donar resposta i sentit a aquesta recerca humana. Però l'hem de buscar *«pel que signifiquen els prodigis que hem vist»*. Perquè l'important no és un prodigi en si mateix, sinó el seu significat; i aquest significat serà una nova manera de ser i de fer d'acord amb la voluntat de Déu.

Nosaltres cerquem un sentit a la vida, l'Evangeli ens ajuda a descobrir que només el trobarem si fem la voluntat de Déu, i aquesta voluntat sublim és, ahir, avui i sempre, expressiva en Jesús. Ell és el camí que seguim, Ell és l'Eucaristia que ens alimenta i ens vivifica.

L'Eucaristia del diumenge és *"la font i el cim de la nostra vida cristiana"*. Es tracta d'alimentar-nos del pa que Déu fa ploure del Cel, és a dir, de la Paraula de Déu que proclamem, de la trobada personal i de comunió amb Crist, bo i acollint i pouant l'amor i la força vital que se'ns hi regala. Perquè, els qui coralment i vitalment ens unim a Ell *"no passarem fam ni tindrem set"*.

Que la Missa ens ajudi a *«revestir-nos de l'Esperit de Déu, bo i renovant el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar»* Ef 4,20-24

► LA VIVÈNCIA DE LA FE I L'EUCARISTIA

La vivència de la fe està estretament unida al sentit de comunitat cristiana i a l'eucaristia, que és aliment espiritual que ens refà enmig dels nostres cansaments i les nostres lluites, dels nostres projectes i de les nostres aspiracions.

Tanmateix, la valoració de les coses per les emocions que ens causen, no pot ser l'únic criteri de les nostres vides. Cal afirmar la nostra fe, no per l'emoció que ens causa o el sentiment religiós, sinó per la vivència de la fe que ens uneix a Jesucrist, en una comunió coral i vivencial, amb Déu i els germans, sent i fent comunitat.

Visquem la fe, enfortim la comunió a l'Eucaristia i siguem testimonis lluminosos de l'Evangeli en l'entrellat de la vida.

1. La vida cristiana, la vida de fe del creient en Jesús, necessita uns espais de celebració, on conjuntament amb els altres cristians, formant una única Església, celebrem i proclamem la mateixa fe.

2. La vida cristiana és sempre i en tot moment una crida a la comunió. El cristià és l'home que fa el seu camí de fe en comunitat.

3. La vida cristiana personal s'enriqueix i es fonamenta en la vida de la comunitat. La vida de la comunitat cristiana s'enriqueix i es fonamenta en la vida cristiana personal.

4. Els cristians no diem mai "Pare meu", sinó Parenostre.

5. La diversitat d'expressions de la fe, la diversitat de les persones són el fonament de la comunió del cor i de la comunió de l'esperit.

6. Necessitem la diversitat, la pluralitat, per a poder edificar l'Església de Jesús.

7. L'eucaristia és el punt de trobament de totes aquestes expressions de fe i de vida. Jesús les uneix, no les resumeix i en fa la síntesi, sinó que les aplega, en el misteri del pa i del vi, per fer-ne de cada una d'elles un signe de comunió.

8. L'objectiu de l'eucaristia: formar un sol cos i un sol esperit, la concreció del qual serà que les meves idees, les teves idees, les idees dels altres, les nostres vides, s'obrin a la diferència enriquidora.

9. En l'eucaristia els seguidors de Jesús ens identifiquem, prenem consciència de la nostra pertinença a un únic cos: l'església de Jesús.

10. En l'eucaristia ens trobem amb els germans i ens trobem amb Jesús, a l'entorn de la Paraula i de la Comunió.

11. En l'eucaristia, juntament amb els germans i amb Jesús, preguem el Pare comú, tot refermant el nostre compromís cristià.

12. En l'eucaristia refermem la nostra comunió i la nostra missió: Jesús, fent-se present en el pa i en el vi, ens impel·leix també a nosaltres a donar la nostra vida, sent testimonis de donació-compartició-servei en la palestra de la vida, seguint el seu exemple.

► BONES VACANCES !

Aquests dies se sol acompanyar al "Bon estiu", "Molt bones vacances!". La veritat és que les expressions són ambigües: n'hi ha que tenen un mal estiu, i n'hi ha que no poden fer vacances. En les cases, durant l'estiu, (tinguem o no vacances) els ritmes varien molt pel fet de les vacances dels nens i de la joventut, i per les calorades. Per la qual cosa, l'estiu pot ser i hauria de ser un temps per al merescut descans, per recuperar-nos del desgast del treball o d'una vida agitada.

Hi ha qui durant l'estiu i fent vacances es cansa més que treballant, justament pel desfici de fer més i més coses durant aquests dies. N'hi ha d'altres que diuen que volen descansar per "carregar piles" i "per desconnectar". El descans ens hauria de servir per donar temps a allò que realment s'ho mereix. I aquest estiu això important podria ser: nosaltres mateixos, la nostra família, els nostres amics... Hem de tenir temps per mirar i per escoltar, per parlar i per llegir i per pregar...

Cal descansar retrobar-nos amb nosaltres serenament. Que tots tinguem moments per poder mirar què hi ha dins nostre i al nostre voltant. Que ens puguem desfer de tot cansament. Desfer-nos d'aquest activisme que arrosseguem i que ens precipita a fer cada vegada més coses en menys temps, a viure sempre accelerats. En l'Evangeli de fa quinze dies, se'ns proposava de trobar-nos amb nosaltres mateixos. I també de trobar-nos amb la fe en Jesús, perquè a vegades el que més ens pot cansar justament som "nosaltres mateixos". Jesús deia: "Veniu i reposeu una mica" (Mc 6,30-32). Fem-nos-en el ressò que escolta.

► Església del CARME d'OLOT:

Sant Albert de Sicília

"A aquest poble que us honora, puix us sap tant valorador:

Sant Albert, ara i tothora, acolliu-nos protector" (Goigs)

Aquest dissabte, 7 d'agost, després de la Missa de les 8'30 h, a l'altar de Sant Albert, es beneirà l'aigua i es cantaran els goigs.

► Santuari de la Mare de Déu del MONT

SANT LLORENÇ de SOUS
Dimarts, 10 d'agost

A les 12 h MISSA
concelebrada, presidida
pel Sr. Bisbe

► HA REBUT EL SAGRAMENT DEL BAPTISME

Bucur Catalin Dumitru. *Enhorabona a la família!*

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Angela Vilarrasa Jordà, als 90 anys

Lluís Pagés Puivert, als 73 anys

Mercè Barris Vila, als 90 anys

Joan Rigall Quer, als 70 anys

Josep Masó Canal, als 70 anys

Mª Teresa Aguiló Llorens, als 74 anys

Doneu-los, Senyor,
el repòs etern!